

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 1 - januari 2014

■ Timbrado ■ Diadeemroodstaart

De

se

- 04 Raza Español deel 2 07 Vogelkunde (slot)
- 08 De (verborgen) timbres van de Spaanse Timbrado
- 11 Column voorzitter 12 Bescherming van de Lear's ara
- 14 Niet zo'n mooie grasparkiet? 16 Kweek met de diadeemroodstaart
- 20 Volière van de maand 21 Van reptiel naar vogel
- 25 Column keurmeester 26 Commissie Dierenwelzijn
- 28 Bondsmededelingen 33 NBvV info 34 Kalenderartikel

Foto voorpagina: Deze bijzonder fraai getekende grasparkiet heeft 1 getekende vleugel en 1 witte vleugel en een geheel witte kop. De vogel van Wilfred de Ruiter had dan ook veel bekijks tijdens de show van de PSC in Soest. **Foto:** Henk vd. Meer

NBvV

Litgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,00 per jaar.

Abonnementsprijzen: Nederland € 26,00 (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 28,00, priority Europa € 61,00. Landen buiten Europa € 91,00. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen.

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl ABN AMRO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB0001148324 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Ger Essenberg (eindredactie en vruchten-, insecten- en nectareters), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaas Snijder en Wil Groot (tekstcorrectie).

Redactieadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon,

via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Aad Koeleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

Raza Español

(deel2)

ysel

De Raza Español is één van de kleinste en fijnste postuurrassen die we momenteel kennen. Daarbij zijn de pootjes zeer kort en is de houding zo vlak mogelijk ten opzichte van de zitstok. De Raza Español is vooral fijn in al zijn lichaamsvormen en dat bespreken we nu in deel 2 in meer detail.

Vorm

Voor wat betreft de vorm van het lichaam zijn de standaard-eisen uiterst kort en krachtig op te schrijven: iedere vulling van het lichaam moet worden vermeden. Het dichtst in de buurt komt nog het rompje van de Japan Hosō, hoewel die nog iets ronding in de rug moet laten zien. Bij de Raza Español moet de rug zo vlak en recht mogelijk zijn. Het is niet de bedoeling dat op dit punt vervolgens wordt doorgeschoten en dat we met een holle rug te maken krijgen, dat is gewoon een grove fout. Waar mogelijk is de borst minimaal en nog liever helemaal niet gevuld. Zeker bij de Raza popjes is dat zeer moeilijk te verwezenlijken, puur door de natuurlijke bouw van het lichaam. Het rompje is langgerekt en dat benadrukt het zeer fijne totaalbeeld. Tenslotte zijn ook de schouders zo smal mogelijk. Dit kun je controleren door de vogel vanaf de rugzijde te bekijken. Liefst is de breedte van de schouders niet meer dan

1,5 maal de kopbreedte, zeer smal dus. Als je op de rugzijde vanaf de snavel naar de staart kijkt dan is enkel bij de schouders een kleine verbreding toegestaan. Voor het overige blijft de gehele vorm van de vogel zo fijn en smal mogelijk.

Kop, hals/nek

We willen een zo'n fijn mogelijk vogeltje zien met geen rondingen. Daar hoort dan een zo fijn mogelijk kopje bij. Wederom

Nogmaals dezelfde fraaie Raza. Hier is weer duidelijke de verhoudingsgewijze lange staart met een duidelijke V-vorm aan het uiteinde zichtbaar. Ook goed te zien is de geringe pootlengte. Het loopbeen is grofweg 2 maal de hoogte van de ring die de vogel aan heeft. Op die manier is de pootlengte makkelijk te controleren. Het 'witte' buikje zou wel iets minder gevuld mogen zijn. De bevedering is zeer glad met nergens sporen dat deze te dun wordt. De vleugels komen mooi samen bij de stuit.

De /

van alle postuurassen heeft de Raza Español daarom ook het kleinste kopje.

Dat houdt in dat liefst de schedel nog wat afgeplat is en iets

langgerekt. Ook de wangen zijn vlak en moeten niet zoals bij de Fife Fancy gevuld zijn. Om het fijne van het kopje te benadrukken is liefst de snavel ook zo klein mogelijk. In alles doet dit het minikarakter van dit postuurras benadrukken.

Hebben we een echt mini kopje, de hals/nek moet daar nog duidelijk bij te onderscheiden zijn. Anders gezegd deze is nog smaller dan het kopje.

Het best wordt dit bereikt als de vogel bij de gedrukte houding toch enigszins nieuwsgierig het kopje iets naar voren strekt. Het is dan mooi om te zien dat de contouren van het fijne kopje goed zichtbaar worden en je daardoor de vorm van de schedel zeker bij de wangen duidelijk kunt zien.

Bevedering en kleur

Over de kleur is er niets spectaculairs te vertellen. Alle kleuren behalve rood zijn toegestaan. Binnen de NBvV en op speciaaldagen wordt nog wel eens onderscheid gemaakt tussen intensieve en schimmel kleurlagen. Voor de beoordeling van de vorm heeft dat geen enkele toegevoegde waarde. Je kunt nog eerder stellen dat het eerder nadelig kan uitpakken in geval van de schimmelvarianten. Langere bevedering wil namelijk nogal eens gepaard gaan met meer volume. De schimmelvogels zijn echter onmisbaar voor de kweek. Want bij het nastreven van zo fijn mogelijke types wordt wel erg vaak gebruik gemaakt van intensieve of kort bevederde ouders. Dat kan best enige tijd goed gaan maar na verloop van tijd wordt dat toch in negatieve zin zichtbaar. Het eerst is meestal de kopbevedering aan de beurt, waardoor boven of rond de ogen de bevedering te dun wordt en de veertjes alle huid niet meer kunnen bedekken. Ook bij de schouders wil een te korte bevedering wel problemen geven, waardoor de bevedering ruw wordt en niet meer mooi aansluit. Om dergelijke problemen te voorkomen zijn dus schimmelvogels nodig die ervoor zorgen dat de bevedering weer de normale lengte krijgt en zorgt voor het volledig bedekken van het lichaam. Wordt echter weer uitsluitend met schimmelvogels gekweekt dan wil de hals/nek bevedering en flankbevedering vaak te lang worden. Eveneens wordt dan visueel benadrukt dat op die plaatsen de vogel te grof van bouw wordt en

daarmee is het fijne karakter van het postuurras natuurlijk niet geholpen.

Vleugels

De vleugels zijn verhoudingsgewijs best lang voor dit miniras. Kruisende vleugels moeten via selectie worden voorkomen. Ook afhingende vleugels zijn geen fraai gezicht en moeten niet voor verdere kweek worden gebruikt. Het mini postuur van de Raza geeft bij de vleugels een zeer specifiek probleem. De breedte van de vleugelpennen moet namelijk genetisch aangepast zijn aan de kleinere vleugelbocht. Regelmatig is toch waar te nemen dat er enkele vleugelpennen niet goed meer aansluiten. En veelal zijn dat de vleugelpennen in het midden van de vleugel. Ik heb er (nog) geen kweekoplossing voor kunnen bedenken hoe dit te voorkomen is. Maar zodra het zich bij enkele exemplaren voordoet is het niet verder inschakelen van deze vogels voor de kweek op dit moment het best denkbare advies.

Staart

De staart is in verhouding tot de totale lengte best lang. Belangrijk is dat de staart daarnaast breed uitlopend in een V-vorm bij het staarteinde. De grove V-vorm is een duidelijk raskenmerk, zeker als we de andere minirassen als vergelijking gebruiken. De Fife Fancy heeft het zogenaamde pijpensteeltje, maar ook de Irish Fancy heeft een staart die niet breder dan één (1) staartpen mag zijn. Bij de Rheinlander hebben we een afhingende staart dus die is qua houding al onvergelijkbaar met de Raza Español. De staartbreedte is nog het best vast te stellen door de vogel vanaf de rugzijde te bekijken. Als er 2 lijntjes zouden worden getrokken aan weerszijden van het kopje richting de staart, dan valt de staart daar qua breedte mooi in. Niet breder, maar zeker ook niet smaller en met een V-vorm aan het uiteinde. <

Een voorbeeld van een zeer fraaie Raza. Kijk eerst eens naar de dikte van de zitstok waar ze op zit. Het rompje is maar twee keer zo dik! Het kopje is mooi afgevlakt en de hals/nek al mooi fijn, hoewel dat nog smaller zou mogen. Langs de rug kun je een meetlat leggen zo vlak is deze en de staart is in een mooie rechte lijn met de rug. De borst kan altijd wel wat minder gevuld zijn. Let ook weer op de stand van het loopbeen, dit is nagenoeg horizontaal waardoor de gedrukte houding mogelijk wordt. De dijen zijn onzichtbaar.

Populariteit

Raza Español inzendingen(*)

TT jaar	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
NK	97	69	82	98	122	64	129	70	79	115
Liefhebbers	21	16	18	23	23	17	22	17	13	22
WTT	281	387	0	0	304	341	278	383	371	275
Liefhebbers	53	67	0	0	64	77	43	48	83	51
Nationaliteit	9	11	0	0	9	10	10	9	7	10

(*) enkeling + stammen + stel (NK)

De tabel heeft weinig toelichting nodig. De Raza wint aan populariteit in de afgelopen 10 jaar. De ruim twintig liefhebbers die met de Raza deelnemen zijn ook tamelijk constant. Op de WTT zijn het land van oorsprong en Italië momenteel de koplopers qua aantal inzendingen en het behalen van de hoofdprijzen. Tot bijna 400 Raza's zijn er dan te bewonderen op de WTT als deze in de Zuidere landen wordt georganiseerd. Dat nu inmiddels al 10 verschillende nationaliteiten de Raza kweken en naar de WTT sturen is eveneens een goede tendens. Het is dan wel zaak om in Nederland de Spaanse dwergkanarie zo klein en fijn mogelijk op de shows te brengen en zo de aansluiting met de internationale top niet 'te groot' te maken. En dat is in dit geval weer een leuke woordspeling bij de Raza Español, onze mini kanarie.

Vogelkunde (slot)

Tot besluit!

Wanneer we besloten hebben, de serie te beëindigen, is het vervolgens zoeken naar een passende afronding. In het spoor van het voorgaande, kiezen we daarom voor de beschouwing van twee interessante "kleuren", bij bevedering. Dat zijn de "structuurkleuren" en "witte kleuren" bij vogels. Feitelijk betreft het twee verzamelingen of groepen van kleuren. We bekijken de wijze waarop ze kunnen ontstaan, ofwel hun bijzondere manier van lichtweerkaatsing of reflectie.

Structuurkleuren

Hoewel dikwijls vergeleken met de bekende zg. regenboogkleuren, heeft hun optreden een heel andere oorzaak. Het is niet de kleur van het oppervlak of bevedering, die bepalend is voor wat wij zien, maar de oppervlakte gesteldheid of structuur ervan.

Samen met de invalshoek van het licht, kan dat zorgen voor dit fraaie lichteffect.

Die heldere kleurenglans dus, die we kennen van CD en DVD, bij parelmoer of een olielaagje op water.

Maar ook bij een bepaalde bevederingstructuur. Globaal gezien hebben we te maken met een aparte manier van lichtreflectie!

Meer technisch gezien, i.p.v. ontstaat dit bijzondere lichteffect van structuurkleuren, wanneer de lichtweerkaatsing plaatsvindt, vanuit op verschillende diepten gelegen oppervlaktelagen.

Bij onze ivoorkanaries hebben we daarvan een eenvoudig voorbeeld bij de hand. Hierbij is het resultaat zichtbaar in de zachtere lipochroomkleur. Echter de bekende veelkleurenglans bij vogels als o.m. spreeuw of glansspreeuw, eksters en pauw ontstaat door zg. interferentie vooral.

Simpel uitgedrukt, door het samenspel van de elkaar beïnvloedende lichtstralen, onder meer nadat ze vanuit verschillende oppervlaktelagen werden teruggekaatst.

Witte variëteiten

Algemeen bekend zijn de vele witte variëteiten, zoals die bij vogels voorkomen, zoals o.m. witte kanaries, Japanse meeuwtjes, rijstvogels enz.

Maar ook evenzeer de witte duiven, kippen, eenden, ganzen, pauwen, konijnen en geiten, muizen en ratten, tot en met honden en katten e.a. diersoorten. Duidelijk is, dat we deze variant, zeer opvallend vaak tegenkomen, zowel bij natuurlijke als cultuur-

diersoorten. Daarbij moeten we wel onderscheid maken. Sommige dieren zijn geheel wit, andere slechts gedeeltelijk. De verscheidenheid is echter nog veel groter, als we denken aan het seizoensgebonden wit van o.m. poolvos en hermelein. Ook is er de categorie "zogenaamd wit", w.o. "witte leeuwen".

Door onder meer mutaties als albinisme en leucisme ontstaan deze lichtgekleurde varianten.

Door de reductie van donkere kleurstoffen ofwel melaninen, kunnen blijkbaar bij vrijwel alle diersoorten deze varianten wel voorkomen.

Het zien van een kleur, wordt mede bepaald door de reflectie ervan vanaf het oppervlak. Door een zg. hagelwit gekleurd oppervlak, gaat die reflectie alle kanten uit, zodat we beter spreken van verstrooiing. Soms een reden, om "wit" niet eens als een echte kleur te beschouwen!

Kanarie-wit

Niet zo bekend als kanarie-geel, maar hier bedoeld als verzamelnaam voor de kanaries met wit verenpak. De verzameling bestaat dan uit albino, dominant en recessief witte vogels. Echter door de voortgaande ontwikkelingen bij de lipochroom-mozaïeken, passen ook deze vogels redelijk bij de verzameling.

Goed beschouwd, toch wel een merkwaardig gegeven, dat vier verschillende mutaties, binnen één bepaalde soort tot dit resultaat hebben kunnen leiden. Elk op hun eigen wijze, hebben ze kunnen zorgen voor witte, danwel nagenoeg witte vogels. En dat allemaal vandaan gehaald bij de wilde kanarie!

Zonder ook maar de geringste afbreuk te willen doen aan de 'status' van de lipochroom-mozaïek, willen we hierbij slechts hun meerwaarde juist benadrukken.

Op deze manier bekeken en vergeleken, is er sprake van een proportioneel groter lipochroom, kleurbezit, in geel danwel rood, eveneens op een uiterlijk zichtbare witte ondergrond. Daarmee mogelijkterwijs voor nieuwe perspectieven zorgend.

Hiermee is aan deze serie een einde gekomen. Zoals altijd het geval is: sommige lezers smulden ervan terwijl anderen het maar niets vonden. Gelukkig kent onze hobby vogels van verschillend pluimage! In elk geval bedankt de redactie Dhr. v.d. Vliet langs deze weg voor zijn bijdragen!

De (verborgen) timbres van de Spaanse Timbrado sel

In 1985, tijdens de COM wereldtentoonstelling te Zutphen, verscheen de Spaanse Timbrado voor het eerst in Nederland. Er was nogal wat commotie over de lichte twinkelende zang, maar sowieso dat er 273 'nieuwe' zangkanaries te bewonderen waren. Een ware revolutie.

Nu, bijna 30 jaar later, is de ontwikkeling van de zang van dit zangkanarie ras nog steeds in volle gang. Elk jaar weer worden vogels aangeboden met andere, vaak meer complexe, varianten in het zangrepertoire. Trendy is momenteel de zogenaamde discontinu zanglijn waarbinnen geen ruimte meer is voor de zogenaamde timbres. Sommigen zeggen dan ook: "Een Timbrado zonder timbres is geen Timbrado meer". Dan is wel begrijpelijk, maar het klopt volgens mij ook niet echt helemaal. Ik zal het uitleggen.

8 • Onze Vogels • 1 • 2014

De Timbradozang

Het is bij het beluisteren van de zang goed als je probeert er bekende geluiden bij te bedenken. Associëren heet dat met een duur woord. U moet zich daarbij bedenken dat de beschrijving van de toeren uiteindelijk tot stand is gekomen toen de Spaanse kwekers bij elkaar kwamen in het lokale café alwaar zij met elkaar naar de geluiden luisterden welke onze kleine zanger produceerde. "Wat hoor jij nu?", "Ja, ik hoor een deurbelletje of ja, het lijkt wel op een beetje op mijn wekker als die 's morgens afloopt!", "Nee, joh! Ik hoor er ook wat water in!", "O? Ja, nu je het zegt! Dat klinkt weer anders! Wel mooi hoor!" Ja, het zal volgens mij zo ongeveer gegaan zijn. En, weet u, we moeten dat nu ook gewoon doen als we naar de zang luisteren. Laat het gewoon tot je doordringen. Probeer er 'beeld' bij te krijgen, zeg ik wel eens.

De timbres

Er bij bedenkende dat de zang van de Timbrado licht, twinkelend en erg gevarieerd moet zijn met een langzaam ritme en een duidelijke uitspraak zullen we deze keer uitsluitend spreken over een drietal roltoeren in het zangrepertoire van de Timbrado welke als timbres aangemerkt worden:

- De Timbre. Het ritme is ononderbroken/continu, de klankkleur is licht metaalachtig, de klinker is een 'i', de medeklinker is de 'r', de fonetische klank is 'ririririririr' en gelimiteerd, de waardering is tot maximaal 9 punten.

De timbre klinkt als een mechanische of elektrische bel (denk aan een deurbel of een wekker).

- De Variaciones Rodadas. (Rollende variaties) Het ritme is ononderbroken/continue, de klankkleur is hol, de klinkers zijn 'e', 'o' of 'oe', de medeklinker is de 'r', de fonetische klank is 'rorororo', 'rereroeroeroe', en daarmee gelimiteerd, de waardering is tot maximaal 18 punten. Het zijn dus rollende, bewegende, voortgaande variaties.
- De Timbre de Agua (bel met water). Het ritme is afgezet, de klankkleur is water, de klinker is een 'i', de medeklinkers zijn 'b' of 'g', samen met de medeklinker 'l' en de medeklinker 'w', de fonetische klank is 'blibliibli', 'gligligligli', de waardering is tot maximaal 9 punten. Het klinkt als een rinkelende bel, maar zachter, met water hoorbaar.

Tot zover de technische beschrijving van de timbres. Deze toeren zijn dus niet discontinu.

Het timbre

De eigenlijke betekenis van het woord 'timbre' gaat daarentegen echter nog wel iets dieper dan een rinkelend belletje of een bibber(rol) in het geluid. Het timbre is namelijk een kenmerkende 'eigenschap' van de klanken waarmee muziekinstrumenten en stemmen zich onderscheiden. De aanwezigheid van een of meerdere formanten (resonanties op bepaalde frequenties) zorgt hier namelijk voor. Voor de beeldvorming

sel

kun je bedenken dat een Stradivarius anders klinkt dan een nieuw gebouwde viool, maar ook dat een Stradivarius verschillend kan klinken als deze door verschillende violisten bespeeld wordt. De term 'klankkleur' wordt dus ook wel gebruikt als synoniem voor 'timbre'. De natuurkundige eigenschappen van het geluid met betrekking tot het timbre zijn opgebouwd uit een aantal afzonderlijke frequenties, gemeten in hertz (Hz). Het timbre van een klank wordt ook sterk bepaald door een aantal factoren: De aanzet, het verval, het aanhouden, het loslaten en de overgangen, welke karakteristiek zijn voor instrumenten en als het gaat om de zang van onze Timbrado moet de zang dus licht, (helder) twinkelend (aanzet) en lieflijk (verval) zijn. Ja, beschrijf het maar eens gedetailleerd. Je kunt dus eigenlijk eenvoudigweg stellen dat in de akoestiek, de klankkleur, van de gebrachte toeren een duidelijk hoorbare en klare overeenkomst bestaat met het woord (en daarmee de diepere betekenis) 'timbre'.

Resumé

Samengevat kun je stellen dat de

'timbre' voorheen de meest dominante toer van de 'Canario del Pais' was terwijl het woord tegelijkertijd een typisch karakteristieke klankkleur aanduidt. Zoals ik ook in mijn verhaal over de siertoeren opmerk is het zo dat samenvoeging van de toeren komen tot een lied. Het lied moet gevarieerd, contrastvol, helder, metaalachtig en zo complex mogelijk zijn. Als het ware moet het kunstig geheel van combinaties zijn waar we met een opspringend hart naar luisteren en het moet ook zeker prettig in het gehoor liggen. Een ritmische, attractieve harmonische melodie met een oor strelende klankkleur en soms een beetje water of wat hol klinkend maar wel met een zeer duidelijke uitspraak en optimale modulatie.

Het ontbreken van de drie toeren (timbres) hoeft zeker niet een verarming van het lied te betekenen als het tekort gecompenseerd wordt met extra complexiteit bij de overige toeren en de kwaliteit van het timbre zoals hier net boven omschreven. Als de zogenaamde siertoeren echter ook een vlakke en simpele vertoning is dan juich ik een

korte en goed gebrachte timbre, welke het lied opsiert, van harte toe. Men noemt deze vogels dan 'classico's' maar als de timbres niet dominant in het lied aanwezig zijn kun je het zelfs als een versierende toer gaan zien als met maar niet storend in het lied aanwezig is. De melodie wordt in dat geval immers meer harmonisch en meer gevarieerd? Het allerbelangrijkste is dus bij de timbrado het zogenaamde 'verborgen' timbre welke we ook wel de klankkleur noemen maar welke veel meer is dan alleen kleur.

Goede timbre

Het laatste woord is er niet over gesproken maar we kunnen in de praktijk zien dat, als er goede (moderne) 'classico's' gebracht worden met het goede timbre, de classico's nog steeds kunnen winnen van de nu als 'trendy' aangemerkte discontinu vogels met minder timbre.

Laten we elkaar vinden in de schoonheid (en het timbre) van het lied en die passie vasthouden. Ik wens een ieder een prachtig wedstrijdseizoen toe. <

De

De Lear's Ara (*Anodorhynchus leari*) is inheems in het halfdorre noordoosten van Bahia, Brazilië. De status van instandhouding werd door de International Union for the Conservation of Nature (IUCN) in 2008 beoordeeld als 'Ernstig Bedreigd'.

Lear's ara

Ondanks (...of juist dankzij?) de ernstige droogte blijft de populatie groeien

Een Lear's ara voedt zich met de vruchten van de Licuri-palm

Plaatselijke producten gemaakt van vezels van de Licuri-palm

Actie

Al jaren heeft de Loro Parque Fundación een project voor bescherming van de Lear's ara, het meest recent in samenwerking met het Arara-Azul Instituut uit Brazilië. Dit project heeft een focus op de bewustmaking van de lokale gemeenschappen in de regio en de ondersteuning van het duurzame gebruik van de Licuri-palm via de productie van handwerk en dus mede als doel hun sociaal-economische status te verbeteren. De vruchten van de Licuri-palm zijn namelijk het belangrijkste voedsel van de Lear's ara. Dit betekent dat een duurzaam gebruik van de palmen de bedreiging van de ara's sterk verminderd. Het resultaat van deze actie is een toename in de

populatie geweest en wel zodanig dat de dreigingscategorie van de IUCN is teruggebracht tot 'Bedreigd'.

Droogte

Het project voldoet aan belangrijke elementen van het Nationaal Actieplan (PAN) voor de Lear's ara Conservation, gecoördineerd door het Nationaal Centrum voor onderzoek en behoud van de vogelstand (CEMAV), een centrum van de Chico Mendes Instituut voor Biodiversiteit Conservation (ICMBio) van de regering van Brazilië. De directeur van het project, Simone Tenorio, heeft gemeld dat de ernstige droogte tijdens de afgelopen jaren een negatieve invloed op de regio heeft. Dit met name middels een aanzienlijke vermindering van gewasopbrengsten.

Telling

Echter, droogte of niet, het is belangrijk om een jaarlijkse telling van de

populatie te houden om de status van de soort te bevestigen. Dit jaar werd de telling uitgevoerd tussen 8 en 10 november, door middel van een expeditie naar het gebied van Raso da Catarina. Deze activiteit werd bijgewoond door medewerkers van de PAN, technici van Biodiversitas Foundation en 30 vrijwilligers, vooral studenten.

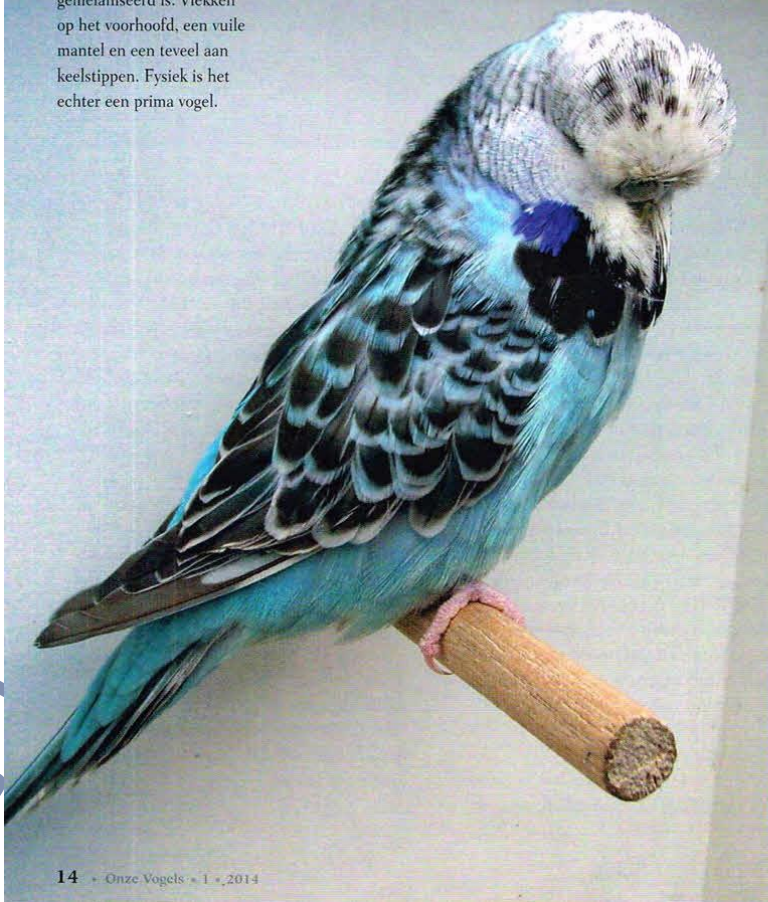
Verrassende uitslag

Volgens ICMBio/CEMAVE gegevens liet de telling van dit jaar een lichte stijging van de populatie zien met een gemiddelde van 1.283 geregistreerde vogels (in 2012 was het gemiddelde 1263). De analisten zeggen dat de ernstige droogte waaronder de regio waar de soort voorkomt te lijden heeft kennelijk een positieve invloed op de voortplantingsmogelijkheden van de Lear's ara had. Waardoor de populatie dus juist is toegenomen. <

Grote fouten en toch een bruikbare vogel, kan dat?

Op.cin.hbl pop welke overgemelaniseerd is. Vlekken op het voorhoofd, een vuile mantel en een teveel aan keelstippen. Fysiek is het echter een prima vogel.

Vandaag zal ik een jonge pop standaard grasparkiet onder de loep nemen.

Het is een opaline cinnamon hemelsblauwe pop. De opaline moet zo vrij mogelijk van koptekening zijn en ook de tekening in de mantel moet ontbreken, zo dat er een schone V-vorm ontstaat. Cinnamon, is de bruine kleur van de tekening. De hemelsblauwe lichaamskleur, hoort bij de opaline in tegenstelling tot de normale ook tussen de vleugeltekening voor te komen.

Opaline

Een schone V-vorm in de mantel, zien we die vaak? Om precies te zijn krijgen we die niet echt vaak gezien maar ze bestaan wel. Meestal is het zo dat als een opaline een geheel schone mantel heeft, dat er dan ook open plekken in de vleugeltekening zijn ontstaan en dat is nou weer net niet de bedoeling, want dan kunnen ze daar weer op gestraft worden. In de kweekpraktijk blijkt dat we enkele golfjes in de mantel kunnen accepteren omdat dan ook de vleugeltekening volledig behouden blijft. Dus dan is het wel goed genoeg. Dus fouten bij de opaline zijn een niet schone mantel en open plaatsen in de vleugeltekening. Een niet schone mantel

wordt vaak omschreven als een vuile mantel op de keurlijst. Het masker moet schoon, diep, breed en aaneengesloten zijn met zes keelstippen die bij het masker passen. De twee buitenste stippen liggen gedeeltelijk onder de wangvlekken.

Geen show

Bekijken we nu deze pop, dan zien we dat zij teveel bruine eumelanine heeft. Dit uit zich door een mantel die wel erg vuil is en flecky bovenaan het masker op de kop. Ook heeft zij een teveel aan keelstippen. Dit laatste is niet erg, want een teveel aan keelstippen moet je wegwerken (conditioneren) voordat een vogel naar de show gaat. Gezien de ernst van deze kleur en maskerfouten gaat deze vogel echter nooit naar een show. Maar voor de kweek valt zij wel voorzichtig te gebruiken. Fysiek gezien is het een prima pop met een goed formaat, brede schouders en een volle nek en een prachtig hierbij passende goed gewelfde kop.

Aandachtspunten bij de kweek

Het is een pop met sterke fouten en sterke kwaliteiten. Moet je zo'n pop gebruiken voor de kweek? Dat hangt ervan af welke kwaliteiten je op jouw hok nodig hebt. Heb jij grote keelstippen nodig, dan is deze pop zeer bruikbaar, want die heeft ze. Er is

“Deze op.cin.hbl. pop moet duidelijk veel breder van kop zijn, maar zij heeft wel een schoon voorhoofd en een niet zo zwaar getekende mantel.”

echter het bezwaar van flecky in het masker op de kop. Flecky vererft sterk dominant dus een groot aantal van haar jongen zal als je haar met een schone man koppelt toch flecky zijn maar ook een deel zal wel een schoon masker hebben, waar het je natuurlijk om te doen is. Een gunstig aspect bij dit flecky masker is het feit, dat net boven de snavel toch een schone witte rand vrij van flecky is, wat meer kans op schone jongen geeft. Wat betreft lichaamsbouw en kop heb je ook een goede kweekster aan haar. Maar die vuile mantel is ook weer een probleem als het om het kweken van opalines gaat. Koppel je haar met een normale man, dan heeft die vuile mantel geen invloed op haar normale jongen maar wel op haar opaline jongen. Wil je deze pop gebruiken voor de albino en lutino kweek en je koppelt haar met een albino man, dan krijg je door

de geslachtgebonden vererving van de albino, al direct albino poppen uit haar. Dit heeft het voordeel dat de albinofactor het flecky maskeert, dus je albino's zien er schoon uit en zullen goed scoren. Maar het flecky ben je niet echt kwijt, want het vererft gewoon mee. Met als gevolg dat deze albino poppen in hun nakweek weer gewoon flecky vogels zullen geven. Dan hebben we het nog niet over de blauwe aanslag gehad die deze albino's ook kunnen krijgen omdat deze pop blauw is.

Al met al, hoewel het een pop met zeer goede fysieke kwaliteiten is en grote keelstippen, die ook waardevol zijn, is het toch een vogel die je maar mondjesmaat moet gebruiken, want veel nakweek zal ook weer die flecky fout in het masker hebben. ◀

Kweek met de

(*Phoenicurus moussieri*)

ssel

De diadeemroodstaart is een roodstaart uit het *Phoenicurus*-geslacht waar ook onze gekraagde- en zwarte roodstaart onder vallen. In het wild leeft de diadeemroodstaart in bergachtige rots- en bosgebieden tot 3000 meter hoogte. Zijn verspreidingsgebied is Noordwest Afrika. Het mannetje is, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de zwarte roodstaart, na de jeugdruif volledig op kleur.

Aanschaf

Een paar jaar geleden zag ik op de vogelmarkt in Zwolle voor het eerst diadeemroodstaarten. Deze vogels waren meegebracht door een Italiaan en ik vond ze geweldig! Helaas lagen de prijzen van deze vogels ver boven mijn budget dus ze gingen helaas niet mee naar huis. In 2012 kweekte een bevriende vogelkweker 16 jonge diadeemroodstaarten van een koppel en daar kon ik in september 2012 een koppel van overnemen. Via een andere kweker was er wat geruild en ik beschikte dus direct over een onverwant jong koppel diadeemroodstaarten. De vogels werden in de winter apart ondergebracht in kooien van 60 x 50 x 40 cm (l x h x d). Deze kooien bevonden zich in een onverwarmde schuur, met

Ouderkoppel
diadeemroodstaarten

De /

Diadeemroodstaart

isel

Eieren

ongeveer 11 uur kunstmatige daglichtverlichting. Tijdens de winterperiode voerde ik de vogels eigenlijk alleen maar met vitaminen en mineralen verrijkte meelwormen. Ook voerde ik de vogels wel eens wat eigengemaakt eivoer, maar hier werden dan enkel af en toe wat pinkies en Buffalo wormen uit gepakt.

Gedrag

De diadeemroodstaart is een fel rakkertje. Ik heb de vogels begin april naar buiten geplaatst in een kweekbox van 2 x 1 x 2 meter. Daar zaten ze naast een stel blauwstaartjes waar het mannetje constant de strijd mee opzocht door het gaas. De man joeg ook wel eens achter de pop aan maar dit nam geen ernstige vormen aan. Daarbij moet ik ook vermelden dat de kweekbox helemaal aangekleed is met groen zoals: klimop, conifeer en taxus en ook staan er nog enkele oude berkenstammen in de volière zodat de vogels zich ook voor elkaar kunnen verstoppen. Zelf heb ik niet de ervaring dat de vogels zo agressief kunnen zijn als bijvoorbeeld de gekraagde roodstaart. Ook heb ik bij meerdere kwekers gezien dat ze de man en pop gezamenlijk laten overwinteren, zonder deze te separeren. Zelf durf ik dit risico niet te nemen en zet ik ze vanaf oktober apart.

Voeding

Zoals eerder vermeld kregen de vogels gedurende de winter enkel meelwormen te eten, af en toe met wat eigengemaakt eivoer maar hier werd bijna niets van opgenomen. De meelwormen waren vooraf goed gevoerd en werden besprenkeld met AviPro BX forte en 1 x per week met Davitamon AD. Hierop kwamen de vogels prima op conditie de winter door. Vanaf begin april zaten de vogels buiten en toen ben ik ook meer levende buffalowormen gaan voeren (afhankelijk van buitentemperatuur). Vanaf eind april kregen de vogels alleen >

Jonge diadeemroodstaarten

De

Zelfstandige jongen

vliegen gelijk te zien wat mannen en poppen zijn. De witte vleugelspiegel is namelijk gelijk aanwezig bij het mannetje. En zo wist ik dat het 1e nest uit 3 mannen en 1 pop bestond.

Tweede ronde

Na enkele dagen begonnen de diadeemroodstaarten toch op een andere plek voor hun 2e ronde. Ze kozen hiervoor een nestkorfje uit, dat bevestigd was in een taxus struikje. Er werden dit keer 6 eieren gelegd waarvan er weer 4 uitkwamen op 5 juli, de overige eieren of jongen heb ik ook nooit teruggevonden. De jongen werden weer voorbeeldig gevoerd met kleine krekeltjes en na een dag of 4 begonnen ze ook mini meelwormen en Buffalo wormen te voeren. Ik heb de jonge vogels dit keer de 5e dag geringd omdat ik de vorige keer al aan de late kant was met ringen op de 7e dag. Deze jongen zijn de 9e dag weer weggepakt om ze met de hand verder groot te brengen. Dit resulteerde in 2 mooie mannen en 2 mooie poppen.

Niet ideaal

Er werd ook nog een derde ronde begonnen. Ditmaal weer op het nestkastje waar ze de eerste ronde ook zo graag op wilden nestelen. Ik heb hier toen een paar kunstgroentakjes omheen geniet zodat de vogels een begin hadden. De pop had toen in 2 dagen weer een mooi nest gebouwd. De pop begon te broeden op een onbekend aantal eieren omdat nestcontrole niet echt mogelijk was op deze plek. In deze tijd ging ik een paar dagen op vakantie en toen ik terugkwam lag er slechts nog 1 jong in het nest, dit wordt momenteel nog gevoerd door de ouders. Ik denk dat de ouders enkele jongen uit het nest gegooid hebben omdat ze niet helemaal de beschikking gehad hebben over het ideale voer voor hun jonge kroost. Vaak is het dan een logische reactie van de oudervogels om jonge vogels allemaal of gedeeltelijk uit het nest te gooien. Ze hebben immers niet de middelen om hun kroost groot te brengen. Gelukkig hebben ze er nog 1 laten liggen die wel goed gevoerd wordt.

Met 8 zelfstandige jongen en nog 1 jong in het nest ben ik erg tevreden. Ik hoop dat er meer mensen gaan kweken met deze mooie vogelsoort! <

nog maar Buffalo wormen aangevuld met enkele krekels per dag. Dit werd allemaal bepoederd met Avian Triovit.

De kweek

De man van de diadeemroodstaarten deed vanaf dat ze buiten zaten al zijn best om zijn vrouwtje te imponeren. Op de dag dat ik ze losliet, baltste het mannetje bijna de hele middag voor zijn vrouwtje, met hangende vleugels had hij het hoogste lied en draaide hij constant rondjes op een nestkast. Ik hoorde nu voor het eerst ook het lied van de diadeemroodstaart, wat best een aangenaam geluid is.

Dit baltsgedrag bleef mijn diadeemroodstaart man dagelijks voor de pop uitvoeren, maar genesteld werd er nog niet. Het was ongeveer 15 mei toen ik het gedrag van de vogels echt zag veranderen. Het mannetje probeerde het popje constant een nestkast in te lokken met allerlei geluidjes. Het popje was inmiddels ook met nestmateriaal beginnen te vliegen, maar naar een ander plekje. Ze koos hiervoor een klein dicht nestkastje uit en begon boven op deze nestkast het nestmateriaal te deponeren. Dit kastje was echter een decoratief kastje van 10 cm doorsnee en bij elk sprietje dat ze er naar toe bracht, vielen er minstens weer 2 sprietjes naar beneden. Na 2 dagen zag het popje zelf ook in dat dit niet opschoot en toen heeft ze zich toch laten verleiden voor het halfopen nestkastje waar haar mannetje haar zo graag in wilde hebben.

Eerste ei

Het nestelen ging toen erg snel en 2

dagen later was het nest af en lag er een eerste ei in. De eieren van de diadeemroodstaart zijn knal blauw en vrij rond zonder duidelijke stippeltekening. Bij het derde ei was ik 's ochtends wat te vroeg wezen kijken en vloog mijn pop van het nest af. Ze bleef toen een beetje dik op de grond zitten en toen ik terugkwam met een volle voerbak lag het ei al op de grond! Gelukkig was het ei heel en kon ik het gewoon in het nest leggen. Totaal werden er deze 1e ronde 5 eieren gelegd. Na ongeveer 13 dagen kwamen de jongen uit, bij nestcontrole lagen er 4 jongen in het nest en 1 ei of jong was verdwenen. Ik voerde de vogels nu kleine krekels (maat 2), micro-meelwormen en fruitvliegjes. De oudervogels waren dol op krekels en vlogen hiermee af en aan naar de jonge vogels. De jongen groeiden goed en ik wilde ze zo laat mogelijk ringen om nestverstoring te voorkomen. Na een dag of 8 zag ik de man weer volop achter de pop aan baltsen, ik maakte hier zorgen om want de jongen waren immers nog maar 8 dagen. Gelukkig werd er ook nog wel goed gevoerd maar de man bleef actief. Na 2 dagen gaf de pop gehoor aan het gebalts van het mannetje en begon ze nestmateriaal bovenop de jongen te slepen, terwijl de man tussen het nestmateriaal door bleef voeren. Ik heb toen de keus gemaakt om de jongen met de hand verder op te fokken, wat ik in de meeste gevallen doe. Alle 4 de jongen deden het voorbeeldig en binnen 2 uur sperden de vogels allemaal. Dit werden 4 mooie gezonde jonge vogels.

Bij de diadeemroodstaart is na het uit-

Hoi, mijn naam is Theo Janssen en woon samen met mijn vrouw Marijke sinds een jaar in Oosterhout Gld. - dit ligt 6 km van Nijmegen, onze vorige woonplaats waar wij in een flat woonden. We wonen nu op de Residentie Tergouw. Dit is een groot park en wij wonen daar in een groot houten chalet van red cedar aan het water. Onze vaders hebben vroeger vogels en duiven gehad dus dat we hier iets gingen doen zat er wel in.

Het idee was er al snel om vogeltjes te gaan houden.

Ik kwam hier op het park in gesprek met Henk Semelink, die heeft mij verschillende tips gegeven waar ik mee aan het werk ging. Ik heb een volière gebouwd zonder nachthok, met het idee om de vogels in de winter naar binnen te doen.

Het is de stijl van ons huis gemaakt, je kunt er van 3 kanten inkijken 2 zijkanten en de achterkant is dubbel wandig. De binnenkant is dan van kunststof platen (oude reclame borden waarop ik een grote sticker van 250 x 500 cm heb geplakt met als onderwerp een grote waterval in de jungle). De buitenkant is gemaakt van red cedar hout zoals ons chalet.

Het heeft een puntedak waar de vogels beschut onder

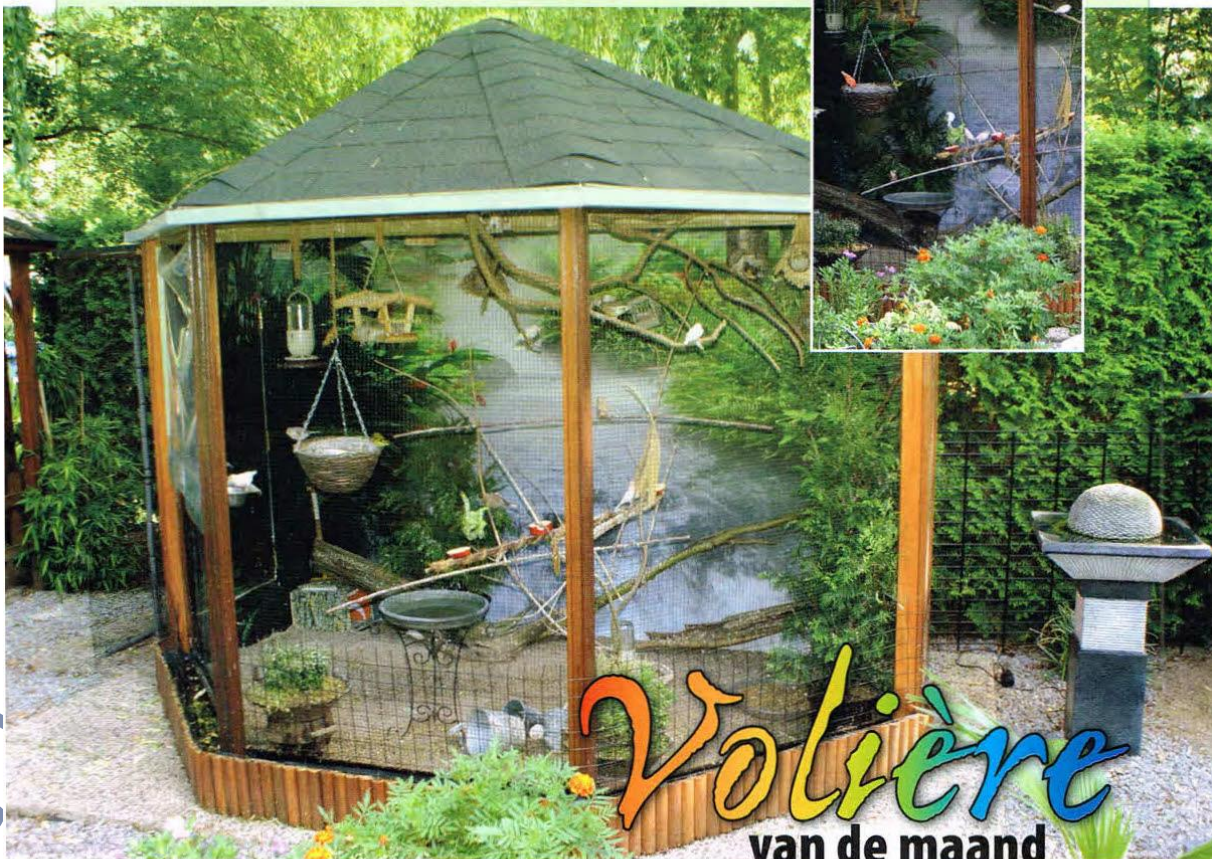
kunnen zitten en als bedekking heb ik dakshingles gebruikt met een zinken goot erom heen. Binnen in heb ik verschillende zitstokken gemaakt (natuurhout) er staan 2 coniferen en 2 buxus. Ik heb er ook verschillend broed hokjes in hangen.

Voor de winter heb ik 8 broedkooien en een binnen volière in de schuur gemaakt. Dan is het de bedoeling dat de vogels naar binnen gaan.

We heb in de volière verschillende vogels zitten: zebra-vinken, verschillende soorten kanaries, putters, zwartkopvinken, Gouldamadines en op de grond lopen 4 kwartels.

Nu we ze een half jaar geobserveerd hebben weten we wat we willen. Dat is dat ik de zebra-vinken en kwartels weg doe en dan van de winter met de rest probeer te broeden, waarbij de kanaries toch wel de voorkeur hebben.

Vanaf ons terras zitten we 3 meter van de volière af en het is voor ons een zeer mooi hobby geworden. Wij hebben deze zomer al veel plezier hebben beleefd van onze vogels en we hopen er nog lang van te mogen genieten.

Volière
van de maand

Van reptiel naar Vogel

sel

Dat vogels in staat zijn te vliegen is een belangrijke eigenschap die hen zo succesvol heeft gemaakt. Ze leggen lange afstanden in korte tijd af en kunnen daardoor de beste streken met gunstige temperaturen etc. bereiken voor voortplanting en overleving. Over het algemeen hebben mensen geen idee dat deze vogels een enig overgebleven tak van dinosauriërs zijn. Maar hoe hebben deze dinosauriërs veren en vleugels ontwikkeld en hebben ze leren vliegen?

Een fossiel van de Archeopteryx

Vogels zijn niet geëvolueerd vanuit zoogdieren, zoals mensen soms geneigd zijn te denken. Maar vogels zijn een tak van de dinosauriërs. Ze zijn het meest gerelateerd aan de zusterfamilies dromaeosauris en de troodontiden. Beide families waren tweevoetig en liepen rechtop en hadden een sikkelvormige klauw aan de poten. Ze behoren tot de carnivorengroep, de theropoden. De troodontidenfamilie was een beve-

Fig. 1: Een Troodont

derde dinosaurusfamilie en de dieren leken vaak al sprekend op vogels, maar konden niet vliegen (zie Fig. 1).

Veren

De veren van de dinosauriërs zijn vele jaren eerder ontwikkeld dan de eerste vogels opdoken. Ze zijn dus niet ontstaan om te kunnen vliegen. Ze zijn zelfs in geheel andere functionele, ecologische en fysiologische contex- >

De

Een fossiel van de Microraptor

ten ontstaan. Deze veren hadden een aerodynamische functie. Er zijn buiten alleen de familie troödonten verscheidene vondsten gedaan van non-avian soorten theropoden met veren. Het hebben van veren is dus geen specifiek kenmerk van vogels (miljoenen jaren geleden in ieder geval nog niet). Over het ontstaan van vliegende reptielen is veel discussie (en ook nog steeds gaande).

Er zijn twee aannemelijke theorieën over de evolutie van het vliegen. De eerste is de arboreal theorie. Daarbij gaat men ervan uit dat de vliegkunst ontstaan is bij dieren die in bomen of op rotsen leefden. De dieren zouden een evolutionaire ontwikkeling ondergaan zijn waarbij ze eerst steeds makkelijker met hun bevederde vleugels van boom tot boom konden zweven (denk aan vliegende eekhoorns etc.). Uiteindelijk zouden ze verder geëvolueerd zijn tot reptielen die in staat waren tot een 'power flight', wat zoveel wil zeggen als 'vliegen op eigen kracht'. Een argument om deze ontstaanstheorie van het vliegen waarschijnlijk te maken is dat het veel gemakkelijker is om een vlucht te beginnen vanuit een

hoge boom dan wanneer je vanaf de grond tegen de zwaartekracht in op moet stijgen.

Zo komen we meteen bij de tweede theorie, namelijk de cursorial theorie; vliegen is ontwikkeld bij dieren die vanaf de grond opstegen. Het is namelijk duidelijk dat vogels afstammen van de tweevoetige op het land levende theropoden. Veren waren bij deze theropoden, zoals al eerder genoemd, al voor het ontstaan van de eerste vogels aanwezig. Aanhangers van deze theorie denken dat de proavis (pro=voor, avis=vogel), de voorouder van de vogels, rennend en springend op zijn prooiën joeg. Hij zou zijn vleugels uitgeslagen hebben voor een glijvlucht vanaf zijn hoogste punt tijdens de sprong. Daardoor was zijn sprong verlengt en kon hij goed manoeuvreren. Hieruit zou dan het kunnen vliegen ontwikkeld moeten zijn, doordat het een voordeel zou hebben gehad om de vleugels steeds beter en actiever te gebruiken om de glijvlucht langer vol te houden. Uiteindelijk zou dat er toe hebben geleid dat ze de vleugels ook konden gebruiken om vanaf de grond

de lucht in te komen. Het is echter bekend dat voor een vlucht vanaf de grond een snelheid van 6m/s nodig is. Archaeopteryx, één van de eerste vogels (Zie Fig. 2), haalde met rennen een maximale snelheid van slechts 2m/s. Dat zou dus niet genoeg zijn geweest voor een take-off vanaf de grond.

Vliegen

De onderzoekers Burgers en Chiappe hebben het toen niet opgegeven en zijn verder gaan kijken naar de berekende morfologische kenmerken van

Fig. 2: Archaeopteryx

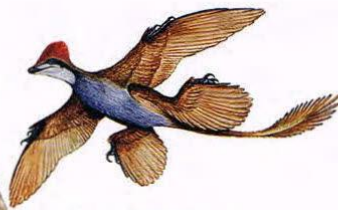

Fig. 3: Microraptor gui

aannemelijk dat deze oervogel zijn vlucht begon vanuit de bomen.

Zweven

Nieuwe ontdekkingen blijven de discussie over het ontstaan van vliegen levendig houden. Zo kwamen Xu en collega's met de vondst van een kleine dromaeosaur, de microraptor gui, die vier vleugels bezat (zie Fig. 3).

Deze microraptor is een naaste verwante van de Archaeopteryx en andere vogels. Xu stelt dat de gezamenlijke voorouder van de microraptor en de vogels vier vleugels had, waarmee deze kon zweven. De veren op voor- en achtervleugel van de gevonden dino hebben eenzelfde asymmetrische opbouw naar het uiteinde van de vleugel toe als de primaire en secundaire veren van een moderne vogelvleugel. Deze vondsten zijn ten gunste van de arboraal theorie. Wel zouden de achterste vleugels de bewe-

ging op het land moeilijk gemaakt hebben.

Verder onderzoek

Vogels zouden volgens Xu later hun tweede paar vleugels kwijt zijn geraakt, omdat ze met alleen de voorste al in staat waren tot 'power flight'. Onderzoek naar de schoudergewrichten moet nog uitwijzen of de Microraptor zelf ook in staat was tot het maken van een 'power flight'. Dus of hij in staat was om echt te vliegen in plaats van alleen te zweven. Een andere mogelijkheid is dat de vier vleugels een specifieke eigenschap zijn van de dromaeosaurussen. Er zal opnieuw onderzoek moeten worden gedaan naar Archaeopteryx om te zien of deze wel of niet rudimentaire achterste vleugels heeft.

De arboraal en de cursorial theorie bevatten waarschijnlijk allebei een kern van waarheid. De Archaeopteryx is een van de eerste vogels en kon theoretisch gezien vanaf de grond een vlucht beginnen. De microraptor kon zweven met zijn vier vleugels, wat de arboraal theorie waarschijnlijk maakt. De dieren hadden al veren voor de ontwikkeling van het vliegen. Het is nu vooral nog de vraag welke vliegers eigenschappen in welke context zijn ontstaan. Onderzoek moet nog uitwijzen of beide soorten (en de moderne vogels!) van een viervleugelig dier afstammen, of dat het ontstaan van de achterste vleugels alleen in één tak van de familie gebeurt is. <

Archaeopteryx. Zo konden ze nagaan of Archaeopteryx toch de mogelijkheid zou hebben gehad tot het maken van een 'power flight'. Zij kwamen tot de belangrijke conclusie dat de vogel door te slaan met zijn vleugels zijn loopsnelheid kon verhogen van 2m/s naar 7.8m/s. Genoeg snelheid om de lucht in te komen. Verwacht wordt dan ook dat de Archaeopteryx een ervaren vlieger was.

Een ander belangrijk gegeven is dat de Archaeopteryx klauwtjes aan zijn vleugels had, wellicht om mee in bomen te klimmen. Dat zou dan weer de arboraal theorie ondersteunen. Er is echter een verschil waargenomen in de klauwen van de vleugels en die van de achterpoten. De klauwen van de vleugels zijn aanzienlijk scherper en minder versleten dan die van de achterpoten. Dat maakt het minder waarschijnlijk dat de voorpoten intensief werden gebruikt om mee in bomen te klimmen. Dus is het tevens minder

Literatuurlijst

- Hedenström, A. (2002) Aerodynamics, evolution and ecology of avian flight. *Trends in Ecology & Evolution* 17, pp 415-422
- Prum, R. O. (2003) Paleontology: Dinosaurs take to the air. *Nature* 421, pp 323-324.
- Prum R. O. & Brush A. H. (2002) The Evolutionary Origin and Diversification of Feathers. *The Quarterly Review of Biology* 77, pp. 261-295
- Fransen R. (2001) Oervogel vliegt als Boeing en Concorde, *UK* 30, pp 7
- Alexander D.E. (2010) Model tests of gliding with different hindwing configurations in the four-winged dromaeosaurid Microraptor gui. *Proceedings of the national academy of sciences of the united states of america* 107, pp 2972-2976

Afbeeldingen

- Fig. 1: <http://www.naturerlich-online.ch/magazin/artikel/dinosaurier-farbige-federkleid/>
- Fig. 2: <http://www.dinosaurios.info/d-archaeopteryx.html>
- Fig. 3: <http://www.nhm.ac.uk/nature-online/life/dinosaurs-other-extinct-creatures/dino-directory/microraptor.html#>

sel

De

GRATIS

bij een verpakking
Sluis rul eivoer op
Vogel 2014.

NIEUW RUL EIVOER SUPER PLUS

- Klaar voor gebruik
- Authentiek Sluis recept
- Eiwitgehalte 17%
- Met ei, groenten & honing
- Extra vitamine A en D3

SLUIS • Postbus 889 • 3300 AW Dordrecht • Nederland • info@sluis.nl • www.sluis.nl

sel

De

Dierenwelzijn

Wat is de stand sel

Het is al weer een tijdje geleden dat we als commissie dierenwelzijn van de NBv u via Onze Vogels hebben geïnformeerd over de stand van zaken op het gebied van dierenwelzijn. De commissie wil middels dit artikel u als leden van de NBv weer bijpraten op dit gebied.

In het afgelopen jaar is er veel gebeurd en veel gedaan wat met dierenwelzijn te maken heeft.

Het zal niemand ontgaan zijn dat er in de afgelopen 10 jaar veel is veranderd op de manier hoe onze maatschappij tegen het houden van dieren aankijkt. Allereerst was daar de opkomst van de partij voor de dieren die inmiddels al weer voor een tweede termijn in de Tweede kamer zitting heeft.

Daarnaast maakten alle andere politieke partijen ruimte in hun verkiezingsprogramma om de Nederlander te laten weten hoe de partij aankijkt tegen het houden van dieren. Daarbij ging het in eerste instantie over het bedrijfsmatig houden van dieren, maar al gauw werd daar ook het hobbymatig houden van dieren bij betrokken.

Emotie overheerst

Daarbij valt op dat de emotie overheerst. Alhoewel wetenschappelijk is aangetoond dat het houden van dieren in megastallen beter is voor het dier en de omgeving is de overheersende gedachte dat megastallen slecht zijn voor dieren en de omgeving en menige provincie heeft al een verbod ingesteld op het bouwen van megastallen. Daarnaast is een lobbyclub als Wakker Dier bezig met een venijnige campagne

tegen de "plofkip". Dit ondanks het feit dat wetenschappelijk is bewezen dat er geen kip in de wereld is die het zo goed heeft als de Nederlandse kip.

Nu men wat successen heeft geboekt op dit gebied hebben politieke partijen hun pijlen gericht op het hobbymatig houden van dieren.

Sinds 1-1-2013 is de wet dieren van kracht. In deze wet worden voorschriften gegeven hoe men dieren moet houden en, erg belangrijk voor ons als dierenhouders, door middel van het opstellen van een positieflijst beperken van de dieren die gehouden mogen worden. Dat is een lijst die vermeldt welke dieren wel en welke dieren niet mogen worden gehouden.

Positieflijst

Inmiddels is er een positieflijst voor zoogdieren. Deze wordt per 1-1-14 ingevoerd. Van alle 354 soorten zoogdieren die in Nederland worden gehouden zijn er door de Universiteit van Wageningen op aanvraag van staatssecretaris Dijkema 92 onderzocht en daarvan mogen er zes door iedereen worden gehouden. 35 soorten mogen alleen worden gehouden door gespeci-

aliseerde liefhebbers die daarvoor een cursus hebben gevolgd en de rest mag niet meer worden gehouden.

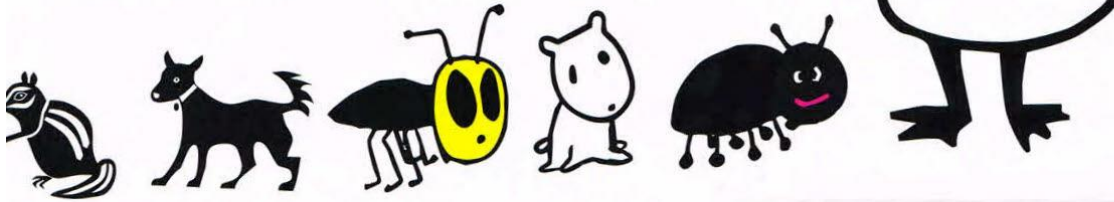
In de loop van 2014 zal er een positieflijst voor vogels worden opgesteld en de verwachting is dat die er net zo uit zal zien als de positieflijst voor zoogdieren. Dat wil dus zeggen 6 a 7 soorten die iedereen mag houden en een 30 a 40 soorten die alleen door gespecialiseerde liefhebbers mogen worden gehouden. Terwijl alle overige soorten zullen worden verboden. De insteek van het ministerie is namelijk een zo kort mogelijke lijst. Dat vereenvoudigt het controleren en is makkelijk voor de overheid.

Kortom de NBv is op vele fronten bezig. We claimen niet dat we alles kunnen keren maar doen ons best de schade zoveel mogelijk te beperken. Daarvoor hebben we uw medewerking dringend nodig! Het woord is aan u!! Teken de petitie en vul de enquêtes in. <

Commissie Dierenwelzijn en Wetgeving
Henk van der Wal
Jan de Bruine

van zaken?

se

Wat doet de NBvV/commissie dierenwelzijn?

Dat de NBvV dat natuurlijk niet op zich kan laten zitten is duidelijk. De insteek is dat er zoveel mogelijk soorten op een van beide lijsten terecht moeten komen.

Daarom heeft het hoofdbestuur de commissie dierenwelzijn gevraagd zoveel mogelijk argumenten te verzamelen om bij de overheid te bewerkstelligen dat ze zoveel mogelijk vogelsoorten op de beide lijsten opneemt. Daartoe heeft de commissie dierenwelzijn een aantal zaken in gang gezet.

1. De commissie heeft een lijst gemaakt met vogelsoorten die aantoonbaar gehouden en gefokt worden in Nederland. Deze lijst telt inmiddels 1240 soorten en groeit nog dagelijks.
2. De commissie doet onderzoek naar hoeveel vogels er in Nederland worden gehouden. Hoeveel jongen er jaarlijks worden gekweekt. Wat er uitgegeven wordt aan voer, supplementen, kooien etc.
3. De commissie is een cursus aan het voorbereiden is die liefhebbers die speciale vogelsoorten houden een soort van certificaat gaat geven na het volgen van de cursus zodat ze aanmerking komen om vogelsoorten van de tweede lijst te mogen houden.
4. Er wordt volop deelgenomen in het platform verantwoord huisdierenbezit (PVH) om gezamenlijk het tij voor de liefhebbers van dieren te keren.
5. De commissie verzamelt zoveel mogelijk gegevens over het houden van de verschillende vogelsoorten zodat er een boek ontstaat waarin men kan lezen hoe de verschillende vogelsoorten moeten worden gehouden. Door middel van de enquête op Vogel 2013 hebt u als liefhebber hiervoor ons een deel van de benodigde gegevens aangeleverd.
6. Er is een petitie van de PVH gepromoot binnen de NBvV om zoveel mogelijk handtekeningen te verzamelen tegen het beperken van het houden van dieren.

Wat gaat er nog gebeuren?

1. We gaan door met het verzamelen van gegevens uit de enquête hoe u uw vogels houdt. Als u de enquête nog niet hebt ingevuld kijk dan op de site van de NBvV
2. We starten op Vogel 2014 een nieuwe enquête met als doel zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over het belang van de vogelliefhebberij voor de Nederlandse economie. We roepen u allemaal op deze enquête ook in te vullen het is mede ook uw belang dat we hierover zoveel mogelijk met onderbouwde cijfers kunnen komen.
3. We roepen u allemaal op als u dat nog niet hebt gedaan om de petitie van de PVH te tekenen tegen de positieflist voor dieren. Hoe meer mensen tekenen hoe meer druk er uitgeoefend kan worden bij de politiek. Zie de site van de NBvV.
4. We proberen steun te verwerven bij de wetenschap om aan te tonen dat het houden van dieren goed is voor ons als mensen. Dat het dier er weinig tot geen nadeel van ondervindt en dat het economisch een slecht idee is om het houden van dieren nagenoeg te verbieden.

De

BONDSMEDEDELINGEN JANUARI 2014

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens een tot het laatste moment voor de jubilaris geheim gehouden gezellig samenzijn kreeg Dhr. Wim de Jong van V.V. Vogelvreugd uit Krimpen a/d Lek een oorkonde en de speld horend bij het 50 jarig lidmaatschap overhandigd door districtsbestuurder Leo Wooning.

Dhr. Varenhout van afdeling Hellevoetsluis is 50 jaar lid van de NBvV. Op de foto ontvangt hij de bijbehorende jubileumspeld uit handen van districtsvoorzitter Piet Hagenaars.

Op de onderlinge tentoonstelling van Rovevo werden de heren Rolving en Ed van Baarlen in het zonnetje gezet. Beiden zijn 50 jaar lid van Rovevo. Ed was in den lande zeer bekend; hij was jarenlang keurmeester. Nog altijd is hij een steunpilaar voor de vereniging. Dhr Rolving geniet nog elke keer van De Goudvink en Onze vogels als die weer op de mat vallen. Door zijn hoge leeftijd kan hij geen vogels meer houden.

Op de foto v.l.n.r. W. Smit, mevrouw Lok en de Heer Lok.

DISTRICT OVERIJSEL

Tijdens de jaarlijkse onderlinge vogel tentoonstelling bij "de Waterslager" uit Vollenhove werd voorzitter de heer J. Lok de speld van 50 jaar lidmaatschap opgespeld van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. De afgevaardigde van het districtsbestuur van district Overijssel de heer W. Smit vond dit een eer om te doen en feliciteerde de heer Lok met dit jubileum.

Voorafgaand aan de opening van de onderlinge vogelshow van V.V. "De Gieteling" uit Dedemsvaart-Balkbrug was er aandacht voor 2 jubilarissen. Voorzitter Hans Gielen feliciteerde jubilaris Jan Ringenier (die al 25 jaar in het bestuur zit) met het vele werk dat hij voor de vereniging heeft gedaan. En Jubilaris Jan Jut die alweer 40 jaar lid is van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Beide heren werden in het zonnetje gezet door Ton Koenen, secretaris van het hoofdbe-

stuur van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Beide jubilarissen kregen een mooie bondsspeld opgespeld. Voor Jubilaris Jan Ringenier was dit de hoogste onderscheiding die de bond beschikbaar heeft, namelijk de "speld voor Bijzondere Waardering", behorend bij zijn lange bestuursperiode. Op de foto staan van links naar rechts: Ton Koenen - Jan Jut - Jan Ringenier - Hans Gielen.

De heer H. van Dijk (lid van VV De Edalzanger uit Sibculo) ontving de speld voor Bijzondere Waardering uit handen van dhr. Ton Koenen, secretaris van het hoofdbestuur van de NBvV.

Op vrijdagavond 14 november 2013 werd in de prachtige accommodatie van Restaurant Korderijnk te Twello (T-17) twee heugelijke feiten gevierd. Allereerst het 50 jarig bestaan van de afdeling Twello II. Een van de twee afdelingen van de NBvV die Twello rijk is en in goede harmonie met elkaar samenwerken.

Het tweede heugelijke feit was een kleine verrassing en wel voor Dhr. J.G.M. Kortens. De districtsvoorzitter van Overijssel Dhr. Albert Zomer kon betrokkene het heugelijke feit mededelen dat het hoofdbestuur had besloten, op voordracht van de afdeling Twello, om betrokkene te onderscheiden als Bijzonder gewaardeerd Lid van de NBvV.

DISTRICT GELDERLAND

Dhr. Joop van Haren (V.V. Druuten) was 50 jaar lid. Hij is o.m. een aantal jaren werkzaam geweest als bestuurslid en tentoonstellingssecretaris. Hij verzorgt ook al jaren de verkoopklasse en ook bij de rommelmarkten was hij ook een trouwe medewerker. Het jubileumspeldje werd hem opgespeld door wethouder van Dongen.

NBvV Parkieten Speciaal Club Zuid Oost Nederland bericht het volgende: De heer Theo Gunsing was 1 januari 2013 50 jaar lid van de NBvV. Hij is een regelmatige bezoeker van de maandelijkse clubavonden en behulpzaam bij de Parkieten en Papegaaienshow, waar hij de tombola verzorgd en beheert. Voor zijn 50 jarig lidmaatschap werd hem door districtssecretaris Martin van der Laan bij de opening van de Parkieten en Papegaaienshow op 1 november 2013 de bijbehorende onderscheiding opgespeld.

Tijdens de opening van de vogelshow in 't Spyker, Wapenveld heeft de vogelhoudersvereniging De Vriendschap twee van haar leden, die 50 jaar lid zijn geweest van de NBvV, gehuldigd. Het waren de heren Nico den Oudsten en Ep Steenberg. De voorzitter memoereerde dat beide heren veel actieve rollen hebben vervuld binnen de vereniging, de heer Steenberg is zelfs een aantal jaren voorzitter geweest. Wim Theloosen, voorzitter van het district Gelderland kwam namens de NBvV de felicitaties overbrengen en de daarbij behorende onderscheiding opspelden.

Op zaterdag 30 november had "De Veluwe (A29)" het genoegen twee jubilarissen te kunnen huldigen: Dhr. Otto Hekman (rechts op de foto) was 50 jaar lid en Dhr. J. Wassink (links) was 40 jaar lid van de vereniging.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Op zaterdagavond 9 november zijn tijdens de onderlinge tentoonstelling van "Klank en Kleur" in het Cultureel Centrum Myllesweerd te Mill drie leden gehuldigd. Dit waren de heren Ben Linders (60 jaar lid), Harrie Wijnen (50 jaar lid) en Wim v/d Cruisjen (40 jaar lid). De heer Ben Linders is een van de mede oprichters van "Klank en Kleur" M07. Klank en Kleur vierde haar zestigjarig jubileum op 21 jl. Districtsvoorzitter Henk Jansen was naar Mill gekomen om deze

leden namens de NBvV de bijbehorende spelden uit te reiken. Op de foto v.l.n.r. Harrie Wijnen, Henk Jansen, Ben Linders, en Wim v/d Cruisjen.

De heren Jan Cuypers en Harry Daams (V.V. Valkenswaard) werden door Bert Kemp gehuldigd in verband met het 50-jarig lidmaatschap van de NBvV.

Op zaterdag 16 november j.l. werden tijdens de jubileumreceptie van Vogelvereniging "De Vogelvriend" in Someren, die dit jaar haar 50-jarig bestaan viert, 3 jubilarissen gehuldigd die 50 jaar lid zijn van de N.B.v.V. en

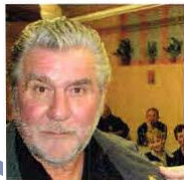
V.l.n.r.: Peter Verkuijlen, Piet Meeuws, Fried van Dijk, Broer v.d. Voort, Jan v.d. Laar, Wim Jacobs en Cees Verstappen.

› de vereniging. Peter Verkuijlen van District Oost Noord-Brabant sprak de jubilarissen Fried van Dijk, Jan van de Laar en Cees Verstappen toe, speldden hen het bondsinsigne op en feliciteerden hen met hun 50-jarig lidmaatschap.

Vijf Jubilarissen bij de Edeltzanger Drunen. Tijdens de opening van de "Pronkveer" werden maar liefst vijf jubilarissen door Ton Koenen (secretaris van de NBvV) gehuldigd. Jo Brok en Wim van Vugt - beide medeoprichter van De Edeltzanger uit Drunen en Henk Jansen districts- en afdelingsvoorzitter voor hun 50 jarig lidmaatschap van de NBvV. De heren Piet Dubbelman en Mart Smits voor hun 40 en 25 jarig lidmaatschap van De Edeltzanger en de NBvV.

DISTRICT FRIESLAND

Drogeham e.o. Hij is meer dan 25 jaar

De Heer Cees Wiersma ontving uit handen van de vicevoorzitter van de NBvV, de heer Klaas Snijder de speld voor Bijzondere Waardering voor zijn grote inzet in het bestuur van de volièrevereniging

lid van het bestuur en al die tijd materiaalbeheerder.

Op 1 november 2013 is voorafgaand aan de opening van de jaarlijkse TT van "De Edeltzangers" te Buitenpost (B54) de heer Henk Dijkstra gehuldigd. Voor zijn jarenlange inzet als secretaris van zowel afdeling als rayon ontving hij de speld van Bijzondere Waardering van de NBvV uit handen van 2e bondsvoorzitter Klaas Snijder. Op de foto links de heer K. Snijder en rechts de heer H. Dijkstra.

Voliërevereniging 'de Vogelvriend' te Heerenveen is opgeheven. De laatste rekeningen zijn betaald, de laatste vergoedingen gedaan. Het resterend saldo is overgeboekt naar goede doelen.

V.V. Zanglust uit Joure meldt het volgende: Tijdens de opening van onze afdelingstentoonstelling, die we al jaren houden met onze ANBvV bureaus uit Sneek heeft districtsvoorzitter Siebe de Haan naast het uitreiken van de hoofdprijzen 7 leden van Zanglust kunnen onderscheiden met hun jubileum. Ondanks het feit dat Zanglust pas in 2017 zijn 50-jarig jubileum viert kon de heer Gerrit van Someren worden onderscheiden met het 50-jarig lidmaatschap van de NBvV.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Op de jaarlijkse tentoonstelling van vogelvereniging de Nachtegaal uit Bosschenhoofd zijn door districtsvoorzitter Dhr. Van Oosterhout een tweetal leden gehuldigd, namelijk Dhr. M.

V.l.n.r. Rook Hagenaars, Henk Hofkens en Cees van Oosterhout

Valentijn en Dhr. A. Wagemakers. Ze zijn beide 50 jaar lid van de NBvV. Tijdens de opening van de 50e Bredase Kampioenschappen (welke georganiseerd werden door de Bredase Vogelvrienden) werden de heren Henk Hofkens en Rook Hagenaars van deze vereniging gehuldigd door de districtsvoorzitter Cees van Oosterhout wegens het 50 jarig lidmaatschap van de NBvV.

DISTRICT ZEELAND

De heer Johan Vinke is niet alleen 50 jaar lid van V.V. De Vink uit Breskens (B17), maar werd ook de drager van de speld voor Bijzondere Waardering van de NBvV vanwege zijn ononderbroken bestuursfuncties gedurende 40 jaar. Hij werd gehuldigd door de oud-districtsvoorzitter van Zeeland, Dhr. Dirk Verburg. Op de foto 2e foto van links naar rechts Piet Morel, Johan Vinke en Dirk Verburg. Ook Dhr. J. in

De
sel

Januari

Catharinaparkiet
Bolborhynchus
l. domestica
D groen

Het geslacht Bolborhynchus.
Diksnavelparkieten.

Bestaat een aantal soorten
daarom houd ik me alleen bij de
Catharinaparkiet.

- B. l. lineola Catharinaparkiet.
- B. l. tigrinus Peru-Catharinaparkiet.
- B. l. domestica

De gedomesticeerde vorm van de
Catharinaparkiet.

De Catharinaparkiet is de meest
gefokte van dit geslacht en daarvan
zijn diverse mutaties bekend. Daarom
wordt in het vervolg in de standaard
alleen de Catharinaparkiet en wel de
geselecteerde vorm, de Bolborhynchus
lineola domestica,

De Catharinaparkiet heeft een groot
verspreidingsgebied. Ze komen voor
in Midden- en Zuid Amerika, Panama
en Peru. Zij leven afhankelijk van
hun leefgebied en jaargetijd, tussen
de 400 en 3000 meter boven de zee-
spiegel. Hun leefgebied varieert van
boomrijke savannen tot dichte berg-
wouden. Het zijn specifieke boombe-
woners, echte klimmers, wat vooral
merkbaar is aan de manier waarop ze
zich langs de takken voortbewegen.
Ze lopen vlot tegen een schuine tak
omhoog maar met even groot gemak
naar omlaag. Het zijn rustige vogels.
Indien ze menen dat er gevaar dreigt
houden ze zich bijzonder stil; met hun
staartveren gespreid drukken ze zich
plat tegen tak of de grond om op het
laatste moment pijlsnel weg te vlie-
gen onder luid geschreeuw. Gesteld
mag worden, dat deze soort volledig
is gedomesticeerd en dat er veelvuldig

broedresultaten voorkomen in de voli-
eres, terwijl een vrij groot aantal mutan-
ten is ontstaan. Naast de wildkleur,
Bolborhynchus l. lineola, waarvan de
kleur als groen is omschreven, kennen
we als ondersoort de Bolborhynchus
l. tigrinus, de Peru-Catharinaparkiet.
Deze laatste wordt in de literatuur
omschreven als donkerder van kleur,
met wat bredere zwarte zomen aan
de veren en meer uitgebreide schou-
dervlek. Vast staat dat beide verschil-
len tussen beide soorten minimaal
zijn. Het is niet exact bekend of de
ondersoort tigrinus als aparte soort
is ingevoerd en als zodanig werd her-
kend. Aangenomen mag worden dat,
indien ze ingevoerd zijn, ze gewoon
met de nominaatvorm zijn gepaard.
Daardoor zijn de verschillen tussen de
soorten nog verder vervaagd. Door deze
fokselectie is een echte cultuurvogel
ontstaan. Het formaat is 17 cm en de
ringmaat 4,5 mm

De kleur en tekening

De man en pop zijn aan de kop helder
donkergroen van kleur met een helder
diep donker donkergroen voorhoofd
en schedel, de wangen en keel zijn
een nuance lichter. De borst, buik en
flanken zijn helder donkergroen. Dit
geldt ook voor de mantel, rugdek, stuit,
vleugels en staart.

De poten zijn vleeskleurig, de nagels
zwartgrijs. De snavel hoornkleurig iets
grijs overgoten, met een donkere sna-
velpunt. De ogen zijn donkerbruin.
De tekening van de achterschedel,
mantel en rugdek hebben een fijne
regelmatige zwarte omzo-
ming. De stuit bezit een
zwarte bestreping, de flan-
ken hebben een regelmatige
verticale zwarte bestreping.
De broek laat ruitvormige
zwarte stippen zien. De
vleugelbocht en vleugel-
banden zijn zwart. Van de
bovenstaart zijn de mid-
delste pennen van de man
zwart, bij de pop alleen de
punt. De onderstaart heeft
zwarte ruitvormige stip-

pen, naar de punt worden de stippen
kleiner.

D groen is een mutatie van de baard-
structuur, daardoor is de baarddia-
meter kleiner geworden, heeft deze
een minder diepe bewolkte zone en
hierdoor krijgt men de donkergroene
kleur, welke moeilijker egaal zijn.

Het verschil tussen man en pop.

Mannen en poppen zijn over het
algemeen goed van elkaar te onder-
scheid. Het duidelijkst is dit te
zien aan de primaire staartveren. Bij
de man is de punt daarvan over een
lengte van ongeveer anderhalve cm
diepzwart, terwijl bij de pop slechts
het uiterste puntje zwart is. Verder
heeft de man soms een wat grovere
schoudervlek en vleugeltekening. Bij
de poppen is de tekening ten opzichte
van de mannen veelal fijner van vorm
en minder intens van kleur. Omdat
eigenlijk alleen de staarttekening
een geslachtskenmerk is, wordt in de
kleurstandaard geen apart beschrij-
ving gegeven van man en pop, de ver-
schillen zijn te gering.

In de kooi of voliëre

Ze zijn zowel in broedkooien, 50 x
50 x 40 cm, als in vluchtjes goed te
houden en te fokken. Als voedsel
voldoet het normale zaadmengsel
voor parkieten uitstekend, terwijl ze
ook wel wat groen en fruit opnemen.
Tijdens de broedtijd is een goed
eivoer onontbeerlijk voor de opfok
van de jongen. Een legsel bestaat uit
4 tot 5, soms ook wel 6 tot 7 eitjes
die door het vrouwtje alleen worden
bebroed. De broedduur bedraagt 21
tot 23 dagen. Tijdens de broedperi-
ode en de dagen dat het vrouwtje in
het nest blijft om de jongen warm te
houden, zorgt het mannetje voorbeel-
dig voor haar en later, als de jongen
uitgevlogen zijn, ook voor de jonge
nakomelingen. De nachten brengt het
mannetje meestal ook in de nestkast
door. Op een leeftijd van acht weken
verlaten de jonge vogels het nest.

Orni Breeder Mix Inspired by nature

Kenmerken:

- Garandeert een goede algemene conditie
- Bevat o.a. eiwitten, koolhydraten, vetten, sporenelementen, mineralen, vitamines en omega 3 vetzuren
- Juiste calcium / fosfor verhouding
- Minder sterfte bij jonge vogels (betere doorgroei)
- Hogere natuurlijke weerstand
- Optimale vruchtbaarheid bij volwassen vogels

Verkrijgbaar in 400 gram en voordeelverpakking van 1 kg

Premium
Quality

Vraag er naar in de betere speciaalzaak.
H Meijer (Quiko Nederland)
Tel. 0541.51 28 42
www.orninature.com

use!

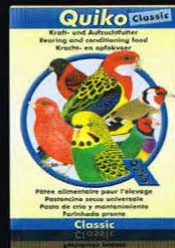

Quiko® Classic eivoer

Het Kracht- en opfokvoer voor alle vogelsoorten.
Vele Wereldkampioenen en Nederlandse kampioenen
zijn het beste bewijs voor uitstekende kweekresultaten.

Bij aankoop van 5 kg

**+ 1 kg
GRATIS!**

ACTIE

geldig vanaf 01 januari
t/m 31 januari 2014

• Met Ei-Bisquit
voor extra
proteïne

• Met Honig
voor een
overheerlijke
smaak

De!